

[Miljøministeren]

socialdemokratisk synspunkt, og derfor går jeg uden videre ud fra, at man ikke har en borgmester i Københavns Kommune af socialdemokratisk observans, som ikke går ind for det.

Vi presser på. Jeg selv arbejder med det. Jeg skal ærligt indrømme, at vi har tøvet halvanden måneds tid for at se, om vi ved hjælp af nogle forhandlinger på forskellige planer måske kunne sætte tingene i gang, og vi må konstatere, at det kan vi nok ikke. Der skal lidt mere til, og det er vi så begyndt at arbejde på. Sådan er det.

Så siger hr. Baadsgaard også, at når det gælder den overordnede trafik, mangler der meget. Det er jeg meget enig med hr. Baadsgaard i. Det er meget vigtigt, at vi får taget fat på trafikdiskussionen i Københavnsområdet, både når det drejer sig om den kollektive trafik, og når det drejer sig om privatbilismen. Men jeg er også enig i, at det jo ikke kun er et spørgsmål om Københavns Havn, det er et spørgsmål om hele Københavns videre udvikling, herunder Københavns Havn. Jeg skal lade være at kommentere på Hovedstadsrådet; det føler jeg ikke just trang til.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at det jo er meget rigtigt, at Københavns Havn er andet end land, og det kan være vigtigt at fastholde dette i denne diskussion. Og så synes jeg, betragtningen om, at byen og havnen skal vokse sammen, er meget rigtig. Jeg har selv kaldt det, jeg synes vi skal have, en blå/grøn vision. Det er det, det drejer sig om.

Hr. Ole Bernt Henriksen tænker med vemod tilbage på, da man sagde, at havnen var et åndehul for byen, og så sagde hr. Ole Bernt Henriksen noget, som jeg synes er meget vigtigt, nemlig at vi nu igen kan se en ny og spændende udvikling. Det er det, jeg synes er perspektivet. Vi kan godt se en ny og spændende udvikling, og vi kan frem for alt også få en ny og spændende udvikling, hvis vi vil. Det er det, det nu drejer sig om at få, og det er det, det nu drejer sig om at bruge tiden på. Det drejer sig ikke om at bruge tiden på at sætte alting i stå, indkalde det ene eller det andet eller det femte udvalg.

Jeg mener naturligvis, at jeg er i overensstemmelse med de visioner, Havneudvalget lagde frem. Jeg mener, det er den vision, der ligger i den samlede aftale, der er lavet med Københavns Kommune. Om den så bliver realiseret, kan jo kun fremtiden og det fremtidige forløb vise. Herunder er ejerselskabet en væsentlig

del, og det er mig bekendt også fuldstændig centralt for Havneudvalget, at ejerselskabet kommer.

Jeg synes, at vi kan fortsætte den perspektivfyldte diskussion, også sådan som det er her og nu, og hvis der kommer nye forslag frem som f.eks. om, at Utzons hus – sådan måtte jeg opfatte det – blev omdannet til et kunstmuseum, så er det da noget af det, der bør indgå. Man kan måske diskutere, om det ikke er noget af det, Københavns Kommune i hvert fald også selv skal tage stilling til, men jeg synes, at en visionær debat – også for Københavns borgere – er en vigtig ting.

Så nævner fru Ingerlise Koefoed, at det er mærkeligt, at miljøministeren har følt sig forpligtet til at ville samarbejde med København. Det synes jeg faktisk ikke er specielt mærkeligt. Direkte adspurgt: Hvordan kan det så være, vil jeg svare, at jeg ikke tror på, at der kommer noget lykkeligt og konstruktivt ud af Københavns Havn og Københavns udvikling, hvis ikke det sker i samarbejde mellem stat og kommune. Jeg tror ikke på det. Jeg tror ikke på, at man får visionære løsninger, perspektivfyldte beslutninger eller noget som helst andet, hvis man står og slår hinanden i hovedet. Men dér kan vi have forskellige filosofier, bestemt.

Jeg ved godt, der er nogle, der mener, at man skal presse tingene ned over hovedet på folk. Det er ikke min vision. Min vision er samarbejdsvisionen. Min vision er, at vi prøver at have Havneudvalget, at vi prøver på at lave nogle aftaler, som begge parter kan leve med, hvor man på én måde giver Københavns Kommune den selvbestemmelsesret, Københavns Kommune også skal have, og på den anden side også har en visionær del for de kommende 20–25 år, som man løbende i en dialog med Københavns Kommune kan revidere kommuneplanerne i relation til. Og så at man som sagt får det ejerselskab, som jeg gerne vil pointere jo er en del af min aftale med Københavns Kommune.

Så siger fru Ingerlise Koefoed, at man kan være usikker. Ja, det kan man altid være på livet. Man kan aldrig være helt sikker på, hvordan det går, og jeg kan heller ikke være helt sikker på, hvordan Københavns Kommune vil tackle den videre udvikling. Men det, jeg kan, er at prøve på at gå ind i en dialog med Københavns Kommune, sådan at vores synspunkter